

stąpiło; po skonczonym sekretnym wotowaniu pokazało się, iż wszyscy byli tegoż samego, co Pan Mędrski o naturalney wolności zdania. Wyniósł zatem Pan *Niedowiarek* z Archiwum Towarzystwa księgę mającą napis: *Prawidła i zdania Patryotycznych Politykow we Lwowie i w niey powszechnie przyjęte zdanie: Przyrodzona Wolność zależy na postuszeństwie zdrowemu i światłemu rozumowi*, zapisał.

Pytał się potym Pan *Mędrski* przytomnych, co im się lepiej podoba, czyli ma zdanie swoje o *Wolności Obywatelskiej* przelożyć, czyli o tym, co później, w świątnicy *Szczęśliwości* widział, prawić: a gdy wszyscy opowiadania dalszych widoków żądali, tak ie opifywał.

Wiele upłynęło czasu, nim się Kapłan dał nakłonić, żeby mnie daley poprowadził. — Pomiiam okoliczności, Ceremonie, i warunki, z ktoremi się to stało — Struktura świątnicy podobna była do budowli sławnego niegdyś w Athenach Pantheonu — w pobocznych ścianach wyciofane były framugi, w ktorych Bušta fundatorow i prawodawcow różnych krajow dawniejszych i terazniejszych czasow misternym dłotem z Parckiego marmoru wyrobione stały, a obok nich księgi, mapy, globusy, plany, i inne tym podobne leżały — ku wschodowi stonca w samey głębi świątnicy była miedziana brama zaślaniająca sam przybytek *Izczeńliwości*, tę bramę otaczały balasty z koryntskiego spiżu, i dla tego się do niey na 9 krokow nie można było zbliżyć.

Zgromadzenie znaydujących się w tey świątnicy ludzi nie było nader liczne, osobliwie mnie iednak zaştanawiało, że wszyscy iednakowy ubior mieli, że każdy znaiomym mi się i do sławnego iakiego człowieka podobnym być zdawał, zwłaszcza, że się iego nazywał imieniem.

Pier-

wneg
pioru
tam

rzekl
natur
ray f
śliwoś
za N
dnego
moy p
czyw
powa
nasze
świad
„ cie
„ nic
„ tym
„ woś
patrzy
się po
krotki
sobą,
go pr

wnętrz

Pierwszy, ktoregośmy spotkali, podobny był do sławnego Pitta czyli Lorda Chatham, drugi do poskromiciela piorunów Fraklina, trzeci do Platona, czwarty do Mosefa i tam daley.

„Te widoki wielce ciebie z początku zastanawiają, rzekł, do mnie mój przewodnik, a przecie się wszystko naturalnie dzieje, czas ci wszystko doskonale objaśni — sta-ray się tylko poznać wolność obywatelską, ta jest zasada Szczęśliwości Narodów — w krotce cię opuścę, lecz obrałem ci za Nauczyciela Numę Pompiliusza. Weszliśmy potym do iednego z pomniejszych pobocznych gmachów, w którym się mój przyszły nauczyciel Numa znajdował. Zastaliśmy go spoczywającego na łosie, zobaczywszy nas, powstał z przyjemną powagą, prawą rękę na pierśiach położył na znak przywitania naszego. Usiedliśmy przy nim, a po krotkich przyiaźni oświadczeniach rzekł kapłan „Bracie! przyprowadziłem do „ciebie tego Człowieka, był on już w przedstonku świąt-„nicy, okazał się bydz stałym sługą rozumu, sądzę go za-„tym godnym wprowadzenia do samego przybytku szczęśli-„wości. Bądź jego przewodnikiem i nauczycielem, Numa przy-„patrzywszy się mi doskonale, odpowiedział „będę, — Ruszył się potym z miejsca swego kapłan, powstał i Numa, a po krotkim pożegnaniu i przyjacielskim ściśnieniu rozstali się z sobą, mnie przy Numie zostawiwszy, który dopełniając swego przyrzeczenia z sobą mi iść rozkazał.

Reszta Potym.

Z P O L S K I

Pewne wiadomości.

Generalna Konfederacya naybardziej się teraz we-
wnętrznym urządzeniem kraiu zatrudnia, przywracając rzeczy

do tego porządku, w jakim przed ostatnim Sejmem były. — Xiądz *Sierakowski* Sufragan Przemyślski wyjeżdża do Rzymu Posłem od Generalney Konfederacyi do Stolicy Apostolskiej wysłany z zleceniem: żeby się o przeniesienie Święta Świętego Stanisława na dzień 8 Maia tudzież o przywrocenie zakonowi Towarzystwa Jezusowego postarał. — Jeżeli kiedy Polska była szczęśliwa, to zapewne teraz będzie, bo przyszły Rząd sąsiedzkie Mocarstwa zagwarantują, spodziewać się zatem potrzeba, że ostatnia wojna w Polsce w samej rzeczy ostatnią była. — Ludzie przenikający istotę rzeczy tego są zdania, że ostatnia Rewolucya łatwo się w rewolucyą francuską przemienić mogła, gdyby wcześniej nie były użyte sposoby wstrzymujące w pewnym ograniczeniu uprzedzone umysły. — Sejm przyszły podług wszelkiego do prawdy podobieństwa w Warszawie się agitować będzie, czasu iednak, kiedy się zacznie, wyznaczyć nie można, to pewna, że nikt posłem obrany nie będzie, kto na konfederacyą Generalną obojga Narodow nie przyślągi. — Nowo ustanowione regimenty ieden po drugim kasują, zasłużonych żołnierzy do innych dawniejszych Regimentow oddają, a świeżo zwerbowanych do pilnowania rolnictwa rozpuszczają, z tąd wnosić można, że Rzeczpospolita na potym iak dawniej tylko 30000 woyska utrzymywać będzie. — Powszechnie jest mniemanie, że się sukcesya tronu i wolność miał utrzyma, nie wielka by to była reforma konstytucyi 3go Maia, lecz to wszystko czas pokaże.

Niepewne wiadomości.

Pan *Oraczewski* Posel Rzeczypospolitey w Francyi, ktorego teraz Generalna Konfederacya na powrot odwołała, miał do Marzałka Wielkiego Koronnego napisać, iż będąc oczywistym świadkiem okropnych scen we Francyi a osobliwie w Paryżu, sam najlepiej zaświadczyć może, że od 1go Czerw-

Czer
mym

czow
iazdy
stać p
piech
Czec
Korpe
pance
zgron
do ko

dnia
powr

do Pe
miały
cis, w
swoie

ktorzy
24go
utraci

Czerwca do 15go Września w całej Francyi 77563, a w samym Paryżu 25207 ośob zamordowano.

Z A U S T R Y I.

Pewne wiadomości.

Cesarz Jegomość na obronę zagrożoney przez francuzow Rzeszy dwa znaczne korpusy woyska z piechoty, jazdy i Artyleryi złożone natychmiast w tamte strony! wysłać postanowił. Jeden Korpus składający się z 12 batalionow piechoty i Regimentu pancernych zbiera się przy *Teinitz* w Czechach, a pod *Waldmünchen* za granice pomaszzeruie, drugie Korpus złożone z 8 Batalionow piechoty, 2 Regimentow pancernych, 3 Dywizyi Dragonii i 2 Dywizyi karabinierow zgromadza się w Austrii. General Artyleryi Hrabia *Kollredo* komendę nad tym woyskiem otrzymał.

Arcyksiążę Karol, który się przy Armii znajdował, dnia 17go Października w czerstwym zdrowiu do *Bruxelli* powrócił.

Deputacye Krolewstwa Węgierkiego ziechawszy się do *Pesztu*, dnia 1go Listopada u Arcyksiążęcia Palatyna (pierwszą miały konferencyą, a dnia 5go Deputacya *in Publico Politicis*, w ktorey Arcyksiążę Palatyn przydować będzie, Sessye swoje rozpocząć miała.

Listy z *Semlina* donoszą: że rokofzanie tureccy, ktorzy wprzod byli przedmieście *Belgradskie* opanowali, dnia 24go Października przypuściwszy *Attak* do samey fortecy i utraciwszy tylko 40 ludzi tey twierdzy dobyli.

Na rozkaz Cesarza Jegomości publikowano w Brukseli dnia 23go Października rozporządzenie Cesarzkie względem Emigrantów francuskich, podług którego imo Wszyscy do Armii Xiążąt francuskich należący ludzie powinni się w stanowiskach dla teyże Armii wyznaczonych zostać, inaczey, gdyby ich gdzie indziey zdybano, ma ich Policya schwytać, na miejsce, gdzie należą, odesłać, a w przypadku sprzeciwienia się iak burzycielow powszechnego pokoju karać. zdo Wszyscy inni emigranci, którzy nie mają własnego naiętego pomieszkania, w przeciągu 8 dni od obwieszczenia tego rozporządzenia z kraju ustąpić powinni, ieżeli nie chcą, żeby z niemi iak z włoczegami postapiono. ztio Wszyscy emigranci, którzy się podług poprzedniczego punktu w kraju zostać mogą, powinni imię, nazwisko, pomieszkanie, stan lub profesyę do miejscowego Urzędu Policyi podać, a ci zaś, którzyby tego nie uczynili, albo białe kokardy lub kitki za kapeluszami nosili, z kraju wyrugawani zostaną.

Z Raportu przyślanego 19go Października z główney kwatery Krolewicza Albrychta wiadomo: że dnia 10go Października 1500 francuzow z Philippeville do Valcour, Moriane, i Florene wtargnęło, lecz gdy General *Libert* przeciw nim dywizyą kawaleryi wysłał, znowu się do Philippeville całnęli. Dnia 13. Pułkownik *Kheim* most na rzece *Scarpe* armatami zburzył. Dnia 16go Paździer. francuzi w 1100 ludzi pikiety Austryackie pod *Mouvoux* atakowali, General *Wenkheim* posłał zaraz na sukurs 4 dywizye od regimentu *D'Alton* i *Wirtemberg*, który francuzow aż do *Mouvoux* zapędził, z Austryakow zginął kapral, a 6 od regimentu *Wirtemberg* plezerowanych zostało.

Z. F R A N C Y I.

Pewne wiadomości.

Na Seffyi Narodowey Konwencyi dnia 15go Października czytano listy Kommissarzy ku granicom hiszpańskim wysłanych, w których donoszą z *Bordeaux* o uczynionych rozrządzeniach końcem zebrania armii 40000 wolontaryuszow,
le-

lepszego ufortyfikowania miejsc obronnych i założenia Magazynów. Przy tej okazji narzekają, że wszędzie drogi publiczne zepsute znaleźli, a zatem potrzebę naprawy onychże okazują. Na koniec radzą prościeyszą repartycją podatkow, ponieważ terażnieyszy dyspartymenit uciążliwy iest dla ludu. — Kommissarze od północney armii opisują sytuacją Departamentow północnych, spustoszenia podczas terażnieyszey wojny poczynione, zgodę umyśliw, i że Generał *Labourdonnaie* z 12000 woyska w okolicę *Lille* przybył — Kommissarze od Armii zachodney uwiadomili Narodową Konwencyą o konferencyi z Deputatem wielkiej Rady z *Genewy* mianey, przysłali oraz Notę, którą im tenże Deputat oddał, i w której się Rzeczypospolita domaga, żeby wpuszczone do Miasta szwajcarskie woysko tamże zostawiono. — Ponieważ od niejakiego czasu wiele kawalerow orderu S. Ludwika znaki orderowe dobrowolnie złożyło, więc ten order przez Dekret całkiem skasowany został. — Pan *Ruyer* obszerną uczynił relacyą o robotach około obronnego obozu przy Paryżu, o pierwszym niedoskonałym założeniu, o uczynionych z czasem poprawach, o trudnościach w tej mierze zaszłych, i o trybie, którym teraz ta robota idzie; Z tej relacyi okazuje się, że pierwsze niedoskonałe założenie tego obozu 470000. Liwrow niepotrzebnie kosztowało, że od czasu przyięcia poprawionego planu 330000 Liw. na tę robotę wydano, i że ten oboz aż do zupełnego dokonczenia 2200000 Liw. kosztować będzie. Już miano dalszą kontynuacyę tych robot dekretować, lecz gdy Pan *Goupilleau* i Pan *Kersaine* dowiedli, że zamiysł ufortyfikowania Paryża z wielu miar iest nieroztropny, a dalszy expens na tę robotę nieodpuszczoną byłaby rozrzućnością, uprojektowany Dekret odrzucono.

Minister Woyskowy komunikował Narodowej Konwencyi list Generała *Anselme* z *Nizza* dnia 2go Października datowany, w którym donosi, że, gdy dnia 30go Września pod *Vilafranca* stanął, zaraz mu się Komendant tej fortecy z swoim

gar-

garnizonem 200 ludzi wynoszącym poddał, że w fortacy prze-
 szło 100 pomniejszych armat i znaczną dość amunicyi, w
 porcie zaś iednę sardynską fregatę, i iednę korwetę zdobył.
 — Minister Departamentu Interessow zewnętrzných przelo-
 żył Narodowey Konwencyi decyzją Rady Wykonawczey
 względem *Genewy*, w tey decyzyi domaga się Rada, żeby
 szwajcarowie natychmiast z Miasta rzeczonego wyszli, i pod
 tą tylko kondycją woysko francuskie w terytoryum *Genewy*
 nie ma wkraczać. Odesłano tę decyzją do Dyplomatycz-
 ney kommissyi dla zdania relacyi. — Dnia 16go Paździer-
 czytano na Sessyi Narodowey Konwencyi raport od Kommis-
 sarzow od Centralney Armii z Cytadelli przy *Verdun* 13. da-
 towany donoszący o dalszych operacyach Armii pod kome-
 ndą Generała *Kellermana*, o przygotowaniu Generała *Dillon*
 do obleżenia Miasta *Verdun* poczynionych, na koniec o kapi-
 tulacyi względem oddania tey fortacy zawartej. W tym ra-
 porcie uwiadomiaią Kommissarze Narod. Konwencyą, że Ge-
 nerał *Kellermann* dotąd nieprzyiaciela ściga, a lubo się za
 nim aż ku *Etain* puścił, gdy iednak dla wezbrania rzeki *Maas*
 Artyleryi przeprowadzić nie było można, musiał się w Mar-
 szu zatrzymać, że w *Verdun* Generała *Kalkrait* widzieli, ale
 się z nim w żadną polityczną konferencyą nie wdali, przy-
 czyny iednak dla czego się to stało, nie wyrażają. Przy tym
 Raporcie była przyłączona Konfignacya zapalów żywności
 w *Verdun* po odebraniu znalezionych, tudzież kopia kapitu-
 lacyi zawartej względem poddania tey fortacy francuzom.

Minister Interessow wewnętrzných uskarżał się przed
 Narodową Konwencyą, że w przedsięwzięciu swoim opatrze-
 nia Miasto Paryż w znaczne zapasy żywności wielkie prze-
 szkody cierpi, ofobliwiey się żalił na gwałtowne postęпки
 Prowiantownych Urzędnikow, przeciw którym się także ro-
 żne Departamenta skarżą. — Pan *Rübl*, który się przez nie-
 iaki czas w *Strasburgu* znajdował, a z tamtąd powrócił, do-
 niost Narodowey Konwencyi, iż gdy przez *Dormans* przeież-
 dzał

dział, 9 emigrantów z bronią w ręku zabranych tamże przy-
 prowadzono, a z tamtąd do Paryża stawić miano, żądał zatem,
 żeby zlecić Ministrowi, aby tych ieńców do Paryża prowa-
 dzić nie kazał, ponieważ się zapewne ofiarą polspolstwa stana,
 wielu Deputatów było tego zdania, że, gdy się teraz polspol-
 stwo zupełnie uspokoiło, żadnych bezprawnych gwałtów oba-
 wiać się nie trzeba, dla pewności jednak zlecono Ministrowi
 mieć o tym staranność, żeby na tych więźniach wyrok pra-
 wa natychmiast wykonany został, i żeby się to napotym za-
 wsze na miejscu złapania stało — Komisyya Dyplomatycz-
 na oświadczyła przez Pana Brissot zdanie swoje względem
 zatargów z Genewą, proponując potwierdzenie decyzji Ra-
 dy wykonawczej, i żeby ugody w roku 1782 zawartej co do
 punktu wewnętrznego rządu Genewy i gwarancyi onegoż
 odstąpić, ponieważ się to na prawidłach zasadza, które teraz
 Francya za takowe nie uznaje — Pan Cambon czytał rela-
 cyą względem stanu, w którym się skarb publiczny znajduje,
 okazał także potrzebę wydania znowu Asygnatów za 400
 Milionów Liwrow, Konwencya Narodowa postanowiła prawda
 tę relacyą drukować kazać, Dekret iednak względem Asy-
 gnatów do dalszego odłożyła czasu. — Minister Interesów
 zewnętrznych uwiadomił Narodową Konwencyą, iż odebrał
 listy od Generała Montesquiou, z których wyczerpał nadzie-
 ię, że przez prawidła, które Francya w sprawie zatargów
 z Genewą przedsięwzięła, w krotce wszystkie trudności
 względem wymażerowania z tamtąd szwajcarów uprząt-
 nione zostaną, z tego więc powodu propozycyą Komisyyi Dy-
 plomatycznej dekretowano. — Z Ustriz donieśli powiatowi
 Administratowie, że się woyska hiszpańskie na pograniczu
 znacznie zbierają, lecz Pan Meillon zapewnił Narodową Kon-
 wencyą, że w tamtych okolicach z strony Francyi najlepsze
 do obrony poczyniono przygotowania. Przy tey okazji
 proponował Pan Danton, żeby w krotce wziąć na deliberacyą,
 czyli Hiszpanią za Nieprzyjaciela uważać, i oneyże wojnę
 wypowiedzieć potrzeba, na to powszechna nastąpiła zgoda.

Dnia 18go zatrudniała się Narodowa Konwencya rozrządzeniami dla opatrzenia w żywność tych Departamentów, które niedostatek zboża cierpią, tudzież uprzątaniem różnych przeszkód wewnątrzny handel ze zbożem tamujących. Potym dekretowano, żeby roboty około obozu przy Paryżu od dnia 20go Paździer. ustały, robotnikom iednak trzydniową płacę darowano. —

Na teyże sесsji Pan Marat znowu znaczne sprawił wzburzenie obstawiając przeciw Generalowi Dumourier, przeciw Ministrom, i Narodowej konwencyi za, owemi Woluntaryuszami, ktorych za popełnione zaboystwo 4 dezertorow pruskich w *Rbetel* ukarać miano, między innemi twierdził Pan Marat, że zamordowani nie byli pruscy dezertierowie lecz emigranci, ktorzy służąc u dworu pruskiego za spiegow się teraz może użyć dali, mowę jego na obronę tey szkaradney zbrodni powszechnie przerwało mruczenie. — Pan Kersaint potym oznaymił, że te dwa obwinione Bataliony same owych 10 winowaycow wydały, i o ich ukaranie prosiły, a że na potym posłuszenstwo i dobry porządek zachować uroczyście przyrzekły, więc im broń znenu oddano, i do pułnocney armii pomaszerować dozwolono. — Nowy Minister Wojskowy Pan Pache, który dotąd nie był przytomny, ziechawszy do Paryża na teyże Sесsji zwyczajną przysięgę przed Narodową Konwencyą wykonał.

Na Sесsji wieczornej dnia 18go Października przystąpiła Narodowa Konwencya do Elekcyi nowego Prezydenta, ktorym Pan Guade został. — Wiadomo, że się wielka liczba obywatelów francuskich, ktorzy za Woluntaryuszów w Wojsku służyli, pod tym warunkiem zwerbować dali, żeby im na początku Listopada do domu powrócić wolno było, gdy tedy na fundamencie tey Kapitulacyi znaczna część tych ochotników od Armii odchodzi, zaczym Narodowa Konwencya zapobiegając zmniejszeniu wojska postanowiła prosić nadmienionych woluntaryuszów, żeby się na dłuższy czas przy armii zostali. — Czytano potym list Generala Va-

lance z Pillon dnia 18. datowany, w którym donosi, że obią-
wży komendę na mieyscu Generała *Dillon*, dwa miasta *Margienne* i *Pillon* po krotkim odporze prusakow odebrał, żali się
także na flotę i złe drogi, dla których częstokroć woysko aż
po pas w wodzie i błocie brnąć musi. — Buntownicy po-
spolstwa naybardziej teraz przeciw Narodowej Konwencyi
o to mruczają, że dla swoiey obrony i bezpieczeństwa wartę
z obywatelow wszystkich departamentow złożoną ustanowiła,
pod pozorem więc, iakoby przez to Konwencya z uszczerbkiem
flawy Paryżanow onymże nie dowierzała, lud łatwowierny do
nowych podmawiaią rozruchow, Kommissarze z 48 wydzia-
łow Paryzkich stanawszy przed Konwencyą Narodową doma-
gali się o skasflowanie tey warty, prezydent na ich żądanie z
przynależytą odpowiedział żwawością, i tak nic nie wskora-
wszy, odejść musieli. — Dnia zogo Paździer. uwiadomiono
Konwencyą, że za dwa dni nieprzyjaciel z *Longwy* ustąpi.
— Różne wydziały paryskie przeciw żądaniom o skasflowa-
nie warty bezpieczeństwa wniesionym protestowały, oświadcza-
jąc się z tym, że obywatelow tę wartę składających po bra-
tersku przyimają, część iedna Marseilczykow już do Paryża
przybyła. — Na koncu Sessyi doniósł Minister intereffow ze-
wnętrznych, że spory z *Genewą* zupełnie są zagodzone.

Niepewne wiadomości.

Gdy list Generała *Dumourier*, a w nim następujące
wyrazy czytano „ieżeli mi Narod zaufa, spodziewam się w
Bruxelli zimować,, odezwał się pewny Deputat, śmiejąc się
na głos z tey pustey chluby, i rzekł „chociaż by mu Narod
nie zaufał, to już dolyć na tym, że sam w sobie ma tak pod-
chlebne zaufanie.,

Komendant fortecy *Iille* markotny o to, że mu Na-
rodowa Konwencya żadanego Sukursu długo nie posyła, gdy
iednego dnia i sukurs nadzedł, i list od Ministra donoszący
mu o posłanym sukursie dostał, odpisał Ministrowi. „Dnia

wczorajszego list WMC Pana, Generala Morliere, i 6 Batalionow piechoty odebrałem.,,

Z A N G L I I.

Pewne wiadomości.

Ministrowie nasi częste i długie miewają teraz konferencye, powszechnie jest iednak mniemanie, że się Parlament dopiero w Styczniu przyszłego roku zgromadzi.

Mowią tu znowu o różnych promocyach na Lordow, przez co dwor wyższą izbę Parlamentu co raz bardziej wzmacnia, od czasow panowania Jerzego II. liczbę lordow znacznie pomnożono, odtąd bowiem liczymy 5 nowych Xiążąt, 7 Marquisow, 23 Hrabiow, 7 Wikomtow, i 57 Baronow.

Nowy Minister dworu Berlinskiego Pan *Jakobi* oddał już listy swoje kredencyalne u Dworu naszego. Baron de *Nolken*, który dotąd Urząd posła Szweckiego w Londynie sprawował, i z pewną Angielską damą się był ożenił, na powrot odwołany został.

Lord *Hawkesbury* podał Krolowi konfygnacyą kupieckich angielskich okrętow, z tey konfygnacyi okazuje się przeszłego roku ogolna summa 15,647 a zatym o 636 więcej, niżeli przed dwiema laty. W *Leith* w Szkocyi tak znacznie się handel pomnożył, iż za rzecz potrzebną uznano port rozprzeźrenić.

Z H I S Z P A N I I.

Król Hiszpański zlecił swemu posłowi w Wiedniu Marquisowi de *Liano*, żeby Cessarzowi Jegomości oznaymił: iż Dwor Madrytcki zniewolony nieszczęśliwemi wydarzeniami paryskimi dnia 10 Sierpnia zrzeka się zachowaney dotąd neutralności względem Francyi, i z tego powodu Generalowi *Castella* w *Biskai* i *Katalonii* 21000 kraiowego i szwajcarskiego woyska zebrać, i iak naysprzedzey flotę z 12 liniowych okrętow w *Ferrol* uzbroić rozkazał.

Z

Z GALICYI.

Ze Lwowa: Przybył tutaj temi dniami sławny Generał Kościuszko, ktoremu tuteysze Państwo naypierwszey Dystrykcyi, szacując tego męża pamiętne zasługi, wielką czyni Atencyą, a ciekawe Publikum nie może mu się dosyć napatrzeć, przed kamienicą, w ktorey stoi, zawżę ludzi pełno, a gdy gdzie idzie, liczny go zawżę otacza orszak. We Szrodę był na obiedzie u J. W. Gubernatora, we Czwartek wieczorem przybył do Teatru, gdzie na żądanie Pana Pifarza Rzewuskiego powszechnie ulubioną komedyą: *Wstręt od Ludzi* grano, potym liczny Bal w Komedyalni nastąpił, na którym się i Pan Kościuszko znajdował.

Kontynuacya powtórnych uwag nad historią Pana Méhée.

Wolność miał mało się różniła od niewoli po wsiach, mieszczanie i chłopci dependowali od szlachty, a lubo stan mieyski i wieyski sami tylko podatki do skarbu wnosili, nie mieli prawie żadnego po sobie prawa, którymby przeciw się przemocy zastaniać mogli, kiedy już prawa i Rząd reformować postanowiono, ubolewali wszyscy nad losem tych dwóch stanów, chociaż się żaden z nich nad niedolą swoją nie żalił; a nayprzod uznano za rzecz tego światłego wieku godną, tey tak pożyteczney klasie ludzi pozwolić obierania własnych na seym Reprezentantów, lecz w wykonaniu tego wielkiego zamiaru wielkie upatrywano trudności. Sprzyiający projektowi przypuszczenia reprezentantów stanu mieyskiego do obrad publicznych, uważali, iż oprócz niektórych celnieyszych Miast, ktore światłych i zdolnych do reprezentacyi obywatelów stawić mogły, wszystkie inne nie mają ieszcze tak edukowanych mieszkańców, żeby z pomiędzy nich ludzi do tey funkcyi talentów i zdatności potrzebującey dobrać można, że z iedney strony przypuściwszy tylko Celnieysze miasta do Reprezentacyi z wyłączeniem innych, takowa Reprezentacya nie tylko doskonała nie będzie, ale owżem pewny rodzaj mieyskiey Arystokracyi wzbudzającej emulacyą czyli raczej zazdrość utworzy, a ta z czasem bardzo szkodliwa bydz m o-
ze;

że; z drugiey strony pozwoliwszy Miałtom nadproporcjonalney liczby Reprezentantow, ci sobie sły obrad publicznych z krzywdą stanu szlacheckiego przywłaszczą, i tak zamiały ściśleyszego ziednoczenia tych dwoch stanow, ielzcie bardziey porożnione zostaną. Niektorzy uważali, iż pomnożenie stanow do prawodawstwa wpływaiących niezgody i niesnaki pomnoży. Jedni się lękali powszechnego zamieszania z przypużczenia stanu mieyskiego do obrad publicznych łatwo wyniknąć mogącego, wiadomo bowiem z dzieiow, że stan mieyski, iak tylko się innym stanem rownym bydź zobaczył, zawzse sobie Rzady z uymą szlachty przywłaszczal, a zatym, że takowe przykłady wszystkim Narodom za zbawienną przestroę służyć powinny. Inni nakoniec, ktorzy każde *kardynalne* prawo za rzecz *świętą* i *nietykaną* uważali, bali się uwłaczać prawu szlachcie naywyższą władzę nadaiącemu. Z tąd poszło, że nad tym projektem tak długo deliberowano, sama nawet Deputacya nad projektem obywatelskiego i politycznego urządzienia stanu mieyskiego pracuiąca przerażona temi uwagami drżącą ręką nadmieniony projekt piłała. Już stany seymuiące decyzyą tego projektu odłożyć chciały, gdy Pan *Suchorzewski* Posel Kaliski w zabranym głosie oświadczył, że sam projekt względem urządzienia Miałt zawieraiący 18 Artykułow ułożył, a lubo się nie będąc przekonany o skutkach swego projektu długo namysłał, czyli go ma Seymowi przelożyć, widząc atoli stany seymuiące szczerze zatrudnione wynaydywaniem naylepszych sposobow koncem polepszenia lofu Miałt i mieszczan, uklad swoy pod decyzyą stanow tym chętniey podaie, im pewniey się spodziewa, że na fundamencie tego projektu stan mieyski w stan szlachecki nieiako się wcieli, że będzie miał otwartą drogę promocyi do wszystkich cywilnych i woyskowych Urzędow, a iednak się z tąd ani dla indusdryi ani dla handlu skodliwych skutkow obawiać nie potrzeba, że nawet cudzoziemcy wszystkich Narodow o uczestnictwo tey wspólney wolności ubiegać się i ku obronie kraiu przyczyniać będą, znayduiać w Polzcie wolne umiarkowane i sprawiedliwe

we panowanie. Projekt zatym Pana Suchorzewskiego za
powłzechną zgodą w prawo przemieniony został.
(Reszta Potym.)

Dalsza Kontynuacja Wierszy do Kościuszki.

Kościuszkę! ieszcze daley pisać byłem gotow,
Ieszcze Twoich naywiększych nie wspomniał przymiotów,
Chciałem kończyć, bo słodkim ujęty zapalem,
Na słabość mych Talentów uwagi nie miałem.
Sądząc, że dla oddania Twym Cnotóm zalety,
Człeka czulego dożyć, nietrzeba Poety.

Znagła przerwawszy myśli moje sen głęboki
Zaczął umysł moy ludzi nowemi widoki.
Zdało mi się Kościuszkę: że ta praca mała
Wyszędłszy na świat, Tobie w ręce się dostała.
Czytałeś... Ia na Ciebie patrzałem z rokoszą,
W tym się rześnemi łzami lice Twoje rosza,
I z ust te słyhać słowa: " Na což mi się zdały,

" Te poświęcone Męstwu moiemu pochwały
" Ta czcza waleczność: iakąż nadgrodeżykiwa?
" Kiedy moja Oycyzna będzie nieszczęśliwa.
" Niestety! Obcych przemoc i Rodaków zdrada
" Niezgoione podobno iuż iey rany zada.
" Ieden dzień, ieden moment to wżysztko obali,
" Co tyle lat, Oycyzny Oyce budowali
" A ubostwiany naszą podłością Bulhaków
" Zostanie Królem Króla Despotą Polaków!,,
Ieszcze te smutne słowa w ustach moich brzmiały,
Gdym się nagle przebudził wskroś przeięty cały
Czarna rozpacz moy umysł, i serce osiadła
Bałem się w tym śnie postrzedz przyszłości Zwierciadła.

Kościuszkę! iakikolwiek los nam Bóg przeznaczy,
Nie chcieymy się nikczemney podawać rozpaczy
Ieszcze w czułych polakach chęć wolności pała,
Nie będzie nad sercami Moskwa panowała.

Szcze-

Szczęście kraiu od Cnoty Mieszkańców zależy
 Można ieszcze mieć ufność w rosnącej Młodzieży.
 Ty żyj! ieszcze słodką cieszmy się nadzieją,
 Ze pomyslniejsze dla nas chwile zaiśnieją,
 W ten czas Moska! Polaków w niewoli zagrzebie
 Gdy w ich Dutzy utłumi szacunek dla Ciebie.
 Lecz nie... są między nami czuli i poczciwi
 Polak czci ieszcze cnotę, i Tobie się dziwi.
 Bohactwo u niego nie traci zalety
 Ma laury dla Kościuszków, na Zdrayców — — — Sztylety.
 Ze od Ziomków dla Ciebie głoszone pochwały
 Nayodleglejsze Kraie będą powtarzały.
 Póki miłość wolności w sercach pałać będzie
 W najpierwszym iey obrońców Ty zostaniesz rzędzie.
 Sam Petersburg posłogi Twę poświęci chwale.
 Jeżeli kiedy ludźmi zostaną Moskale.

A. F.

 U W I A D O M I E N I A .

Karetą poczworna paradna nowomodna z Wiednia
 sprowadzona lakierowana przednio na złocie, na resforach,
 wybita sukniem przednim iest za mierną cenę do przedania,
 ktoby sobie życzył iey nabyć, niech się uda do P. Kurowskie-
 go mieszkającego w Rynku w Kamienicy P. Signio pod Nr.
 50. na trzecim piątrze.

Expedycya Dziennika Patryotycznych Polityków
 winną oświadczając Panom Prenumerantom wdzięczność, uwi-
 adomia, że się z dniem ostatnim Listopada pierwszy kwartał
 kończy, a zatym żeby się wcześniej wzgłosić, i prenumeratę
 na drugi kwartał, do księgarni Pana Pillera z doniesieniem,
 przez którą pocztę, i dokąd Dzienniki przesyłane mieć chcą,
 odessać raczyli, porieważ tylko tyle exemplarzów drukować
 kaze, ile się Prenumerantów wzgłosi.
